

i en saadan Stilling, at han skal gjøre betydelige Pengeopoffrelser, foruden at have et besværligt og fortrædeligt Arbejde. Hvad Boldgiftsmændene angaaer, da udføre de et borgerligt Ombud; det er for deres nærmeste Jævnligge, i deres Interesse, at de komme til at røgte deres Kald, de bruges kun ved enkelte Leiligheder; det vil i Regelen være Folk, der boe i Nærheden, som altsaa det at møde en Dag, som ofte ikke gaaer heelt med, ikke kan være til særdeles Byrde; det maa ialtsald, om de virkelig ikke ere aldeles skadesløse ved det Pengebeløb, der maatte tilstaaes dem, dog betragte det som et lidet Offer for deres Medborgere. At de i Regelen skulle søges langt borte, finder jeg ikke rimeligt, da man dog vist vil finde i Nærheden Folk, som man troer at kunne være tjent med, skjøndt jeg aldeles ikke tvivler om, at det forholder sig rigtigt, hvad en æret Landsrådsmand har sagt, at man vil søge den Mand, man finder tjenligst for sig, hvor man kan finde ham. Jeg vil derimod gerne have at Udgifterne i det Hele kunde formindskes, da jeg troer, at de kunde blive meget besværlige, og jeg vilde gerne, hvis der var nogen Stemning derfor, tiltræde et Forslag, at Diæterne skulde fra 2 Rbd. nedfattes til 9 Mark for Boldgiftsmændene, og fra 4 Rbd. til 3 Rbd. for Formanden. 3 Rbd. er det Samme, som gives i Diætpenge ved Rigsdagen, og det Samme, som Tiendecommissairerne og Landvæsenscommissairerne faae, og, uagtet det er en tarvelig Betaling, maa den dog antages saa nogenlunde tilstrækkelig. For saavidt man iøvrigt har paaberaabt sig Analogien af Landvæsenscommissariernes Forhold til Amtmanden som Grund for, at Betalingen skulde være lige, mener jeg, at det Forhold, hvori Landvæsenscommissarierne staae til Amtmanden, er et ganske andet. De have aldeles de samme Forretninger som Amtmanden, medens de ikke have nogen fast Løn saaledes som denne, og hvad Ligheden i Diætpenge angaaer for Rigsdagens Medlemmer, forekommer det mig, at det er en saa nødvendig og naturlig Følge af hele dens Indretning, at herom ikke kunde være Spørgsmaal; Enhver har, idet han vælges, samme Kald; om han bliver brugt mere eller mindre, er en tilfældig

Omkændighed, som ikke kan tages i Betragtning. Naar det er foreslaaet, at de Ord „fri Befordring“ skulde forandres til „enten in natura eller Betaling efter Valg af Requirenterne“, da har jeg ikke kunnet forstaae, hvorledes dette skulde anvendes, thi Befordringen skulde jo udredes af og fordeles paa samtlige Parter, og at altsaa Requirenterne ville yde Befordring in natura, kan ikke tænkes uden under den Forudsætning, at de derfor skulle have Godtgjørelse, og kunne beregne sig Betaling derfor, som skulde komme i Beregning ved den endelige Udgjørelse af Omkostningerne. Men dette er ikke foreslaaet og vilde vistnok neppe være passende. Jeg kan iøvrigt ikke undlade i Forbigaaende at bemærke, hvorledes dette Udtryk, her bruges, „Requirenterne“, har bestyrket mig i den Mening, jeg ved foregaaende Leilighed har yttret, at det idetmindste ikke er tydeligt, om de i Sagen Interesserede, som ikke have taget Deel i Requisitionen, ogsaa skulle have Deel i Omkostningerne, navnlig om endog den Fleerhed af Bønder, som ikke have begjært Høveriets Afløsning, skulde være deelagtig i Omkostningerne. Det forekommer mig iøvrigt at være nødvendigt, at man havde en Bestemmelse om, efter hvilken Maalestok Betalingen for Befordring skulde erlægges; en saadan findes nærmest i Forordningen af 26de Juli 1834 § 11, hvorefter Betalingen er den samme, som efter Bognmandstarten for de mindre Bogne. Men det turde maaskee være henfigsmæssigt, om der bestemtes en vis Betaling efter Mil, som skulde udredes, og da vilde jeg ogsaa heri antage, at der burde gjøres Forskel paa Formanden og de øvrige Medlemmer, da disse have en kortere Reise at gjøre, og som oftest boe i Nærheden, saa at de, naar der tilstedes dem en tarvelig Betaling, vilde være ret godt tjente dermed, hvorimod Formanden, der som oftest maa gjøre Reiser langt bort, ikke vilde være tjent med en saa ringe Betaling. Dersom man f. Ex. vilde tilstaae ham $\frac{2}{3}$ af Bognmandstarten, og Boldgiftsmændene $\frac{1}{2}$ af Bognmandstarten, saa troer jeg, at man fra begge Sider kunde være nogenlunde tjent med det, og jeg skal endnu i saa Henseende bemærke, at, hvad Boldgiftsmændene angaaer, vil det dog vel ideligt